

MUKLI ÁGNES

Ma

Ma korán keltem,
hogy legyen időm
minden percben egyszer
rád gondolni.

Rólad...

Azt hittem rólad,
hogy folyó vagy.
Mély medrű, sodró folyó,
hogy madár vagy,
a nyárfán ékesen daloló.

Azt hittem,
hogy dal vagy,
hogy éjjel te írod a csend dalát,
s hogy minden szavad zafír,
s hogy érted az éj szavát.

Azt hittem rólad,
hogy szél vagy,
mi szédítőn repít nyírfapelyheket,
vagy feleselő rímek,
melyek féltőn összecsengenek.

Azt hittem, hogy eső vagy,
őszi eső,
halkan koppanó,
vagy földre hullt édes gyümölcs,
éppen nekem való.

Fölégett sebhelyek helyett
magamnak hittelek.